

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י פוער מים
המתחיל ופותח בקטטה
ראשית מדון הוא:

מוסף רש"י

חזילה דבר. לם דרין,
חללה חסותה עטלו חסתי
מה לה כעסות חסתי
(דודסון: 10) מורט מים
הסוקר עול מורט, אדמשי
מרין. חול חללה מים
ולן מים חול מרטה, דמתי
(שייטלס: 10) חל לה לט
למס (דודסון: 10) דרין
שענה, נוכסי, דמתי
ולמה חול קימול, ולמה
לן טס טס טס (דודסון: 10)
חל תגול דר בר
דורא. חל מלטי בר מלטי
דל ענורי טסח דל ולין
כח לעמור דרין (פשי: 10)
גב.

רבינו חננאל

אסרי תלם גנבא לא מיקטיל. כלומר
אם עובר אדם בעברה פעמים ושלא
ולא באה עליו פדושתא אלא יתמה
דאתי תלם גנבא לא מיקטיל וספוי
ללקות כחמורא: **שז** צירי לשלמה.
שבע בורות כריות דגלגל איש שטום
ומתוסם יצל: **ומד** צירי לעבדי ביש
לעושה רשע: **מיסול**. בתקלה ראשונה
הבאה לו: **דמי** דינא שקולא גלימי.
מי שנטנו לו טולמו לפורעה לאחר:
ליומר וליולי. הוילין דמן אחת דנו
הפסקד כלום אלא גזילה הוילין מידו:
כל השם הוה. ביחורו חביר ומשמע לא
שנא זכאי ולא שנא חייב כוון כשמשמע
היא יינמא דיוקולא שילי. כשמשמע
ממנחמא הסל שעל ראשה שהיא נותנת
פי סילתו ומלחמת דיהי בן שפיל כלומר
מחוק שהיא עולה און מלחמתה כרתה.
וביון משלות מלי: **אדיי** לגזויה וקס.
הרים גבורים עליו ועמד לגנדי:
רימסין כוס עויא. כשצאנחמיו היתה
עזה ביני לאשמי: **אפוסוי** דמפספסי
שכיני. עז רוחם הסייף היינו שוכנים
שמינו: **לא מי** לו. לא די לנו: **הרי** כן
עפרה. גובה מן הקרקע כן שהעקי"מ
שלשם מאה ואזכורו ששים וכשעמיתו נחל

ז. דיני ממונות בשלשה פרק ראשון סנהדרין

נגמר הדין חי אחת ראשי לנצח הא
ה: איכא צנייכו משקשמע דבריהם.
ששמע את דבריהם וידעת להיכן נוטה
פשרה ציו לבין עלמו והורה הימר

בנגר מעשה העגל. אקרא דמורס
 אחת קרי דמורס בסיפיה
 ורבים הוי קעון שיהא דמורס
 דמסמיק: **אלא** ע"י דבר' תורה.
 ויהא דאמרינן בפרק נגהא דמליקין
 (סנה דף אל') ששואלין לו נגהא ונתת
 באמונה וזלתי' קבעת עמי למוהו
 יהסת בלדס ששוקט בתורה מיירי
 אלא שלא קבע עמיס והבא מיירי
 בשלא עסק כלל אי נמי שואלין לו
 תחילה על משא ומתן באמונה ומ"מ
 יקבלו עני תחילה על דברי מורה
 ויסי' דרש ליה לקרא תחלת גילוי דעו
 בתה שנטשו מדברי מורה:)

לגודא דגמלא. וה"ק פוטר מים
דהיינו גודא דגמלא שפוטרת את
האדם מן המים כך הוא ראשית מדון:
שאינו

ילת דינו של אדם נידון אלא
מזר רב הונא האי תינרא דמיא
זישא אמר דמי לגורא דגמלא
א"א סימן: ההוא דהוה קאמר
איה א"ל שמואל לרב יהודה
דיני ההוא דהוה קאמר ואויל
יהודה: קרא כתיב יכה אמר
יבטנ ההוא דהוה קאמר ואויל
ל לרב יהודה קרא כתיב כי
דהוה קאמר ואויל דאויל מבי
א"ל שמואל לרב יהודה קרא

וְכָל הַיּוֹדֵה קָרָא בְּחֵץ הַיּוֹדֵה קָמֵר וְאֵלֶּיָּהּ
יָרָא וְדַחֲצִינָא עֲלֵיהּ אֲדִירָה
כְּגַם אִישׁ שְׁלֹמִי אֲשֶׁר בִּמְחִיתָ
הָיָה עֲזִיזָא אֲפֹתָיָא דְסַפְסִירָא
וְיִתֵּן גְּרֵמִיד לֹא סָגִי לֵן אִמֵּר
לֵךְ שָׁם וּדְבַרְתִּי אִתְּךָ מַעַל
כָּאֵן עֶשְׂרָה וְכֹתִיב ^יוְהַבִּיתָ
וְעֶשְׂרִים רַחְבּוֹ וְשִׁלְשִׁים אִמָּה
וְהָאֵרֶץ הָרוֹם גְּלִי אִיזָה
נִסְרִי לִישָׁנָא דְכַנּוּשִׁי רַחֲמֵי אִמֵּר
גִּיּוֹר רַב אַחָא בְּרִי יַעֲקֹב אִמֵּר
אֲכַלָּה רַב אַחָא בְּרִיהּ דְּרַב
אֲמַ"ת מִמּוֹ"ן יִרְאָה ^יסִימֵן:
יְכַל דִּינִי שְׁדֵן דִּין אֲמַת
לְהִים נִצַּב בְּעֵדָת אֵל בְּקֶרֶב
מִיתוֹ גּוֹרֵם לִשְׂכִינָה שְׁתַּתְּלָא
כִּי עָתָה אֲקוּם יִיאֲמֵר ה' וְגו'
יְכַל דִּינִי שְׁנוּטֵל מִזֶּה וְנוֹתֵן
שֵׁשׁ שְׁנֵאֲמֵר ^יאֵל תִּגּוּל דֵּל כִּי
כֹכָב וְקִבְעֵי אֵת קוֹבְעִיָּהּ נִפְשָׁא
וְיוֹנָתָן ^ילְעוֹלָם יִרְאָה דִּינִי
וְגִיגֵהֶם פְּתוּחָה לֹא מִתְחַתִּיו
שְׁנֵאֲמֵר

תה וחיילי: ולבסוף. צבהמ"ק היה גבוה
ווכו: עפה אקום. אסתלק משער ב"ד:
מטמו

“מצוה למימרא להו אי דינא בעיתו אי פשרה בעיתו היינו תנא קמא איכא בינייהו מצוה רבי יהושע בן קרחה סבר מצוה ת”ק סבר רשות היינו דר”ש בן מנסיא איכא בינייהו משתשמע דבריהן ואתה יודע להיכן הדין נוטה אי אתה רשאי לומר להן צאו ובצעו ופליגא דרבי תנחום בר חנילאי דאמר רבי תנחום בר חנילאי לא נאמר מקראו ואלא כנגד מעשה העגל שנאמר ויורא אתהו ויבן מזבח לפניו מה ראה א”ר בנימין בר יפת א”ר אלעזר ראה חור שזוכה לפניו אמר אי לא שמענא להו השתא עבדו לי כדעבדו בחור ומיקיים בי ²¹⁶ אם יתרג במקדש ה’ כהן ונביא ועל אפסא להו תקנתא לעולם מוטב דלעבדו לעגל האמר הויא להו תקנתא בתשובה דהו תנא למוכר מיס ראשון מדון מאי דרשי

בית דרוב המונגא ¹¹ דראמר רב המונגא זאין
על דברי תורה שנאמר פוטר מים ראשית מדון
לצינורא דבידקא דמא כיון דרווח רווח אביי
כיון דקם קס: שמע"י ושח"י שב"ז ועזריאל
ואזיל טוביה דשמע ואדשי חלפיה בישתיה
דאא כתיב פוטר מים ראשית מדון ריש מאר
אתרתי חלת נגבא לא מיקמל א"ל שמואל ל
ה' על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא
שב בדי לשלמנא וחדא לעביד ביש א"ל שמ
שבע יפול צדוק וקס ¹² (ורשע יפול באחת) הה
דינא שקל גלימא ליזמר זמר ולחיל באורחא
כתיב וגם כל העם הזה על מקומו יבא בע
היא ניימא ודיקולא שפיל אמר ליה שמואל ל
ר' חנין המקדש וגו' ההוא דהוה קאמר דאמר
לגוויזה וקס א"ל שמואל לרב יהודה קרא כתי
בו וגו' ההוא דהוה קאמר ואזיל כי רחמתי
שכיבן השתא דלא עזיזא רחמינן פוריא בר
רב הונא קרא כתיב מעיקרא כתיב ¹³ ונועד
הכפרות וחתניא ארון תשעה וכפורת טפח ה
אשר בנה המלך שלמה לה' ששים אמה אר
קומתו לכסוף כתיב ¹⁴ לה אמר ה' השמים
בית אשר תבנו לי וגו' מאי משמע דהאי לא
רב נחמן אמר קרא ¹⁵ ויין לא תשתה ולא ר
מהבא ¹⁶ תכין בקיץ לחמה אגרה בקציר
איקא אמר מהבא ¹⁷ ואוגר בקיץ בן משכיל
אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונ
אמימי משרה שכניה ישראל שנאמר ¹⁸
אלהים יפוטו וכל דין שאניו דן דין אמת ל
מישראל שנאמר ¹⁹ משוד עניים מאנחת אביי
ואמר רבי שמואל בר ²⁰ (נחמן) אמר רבי יונ
לוה שלא כדון הקדוש ברוך הוא נוטל ממנו
דל הוא ואל תדכא עני בשער כי ה' יריב
ואמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי
עצמו כאילו חרב מונחת לו בין ירכותיו

ה שכינתו בעשרה טפחים סמוך לקרקע ועוד באורך הכפורת ב להם אחיה בית אשר תבנו לי שתוכל שכינתי להיות מנומצת

עין משפט
נר מצוה

7 א מ"י פ"ב חל' סנהדרין הלכה ד סמג
 עשין ק' טושי"ט ח"מ סימן
 יב ספ"ק ב:
 7 ב מ"י פ"ב חל' ח"מ
 הלכה ה סמג עשין יב
 ונעזר ופ"ע י"ד סימן רמו
 ספ"ק יט:
 7 ג מ"י פ"ב חל' סנהדרין
 תשובה הלכה ה:
 7 ד ה ו מ"י פ"ב
 סנהדרין סנהדרין ח'ל'
 ח ט סמג עשין ק' טושי"ט
 ח"מ סימן ח ס"ב:

תורה אור השלם

1. וירא אהרן וכן מבינו
לפניו ויקרא אהרן ואמר
לפני ה' מהר: שמוה על
ה' והביקש עליו
ועלתה כה מה אהלתו
ונשים פרס עליו שפסוס
מה יקרה בעליו
כחן ופירא: איכה כ
ה' זכרתי: ונתגלע הרוב
שרון ולפני התגלע הרוב
נשט: משלי יז כו
כ. בה אמר לו על שלשה
ששעי ישראל ועל
ארבעה אל שאינו על
סוכים כנף ארץ ואוביו
בעבור צילם: עמוד ב
י. כי שבע יסור צדק
וקם ורשעים יציל
ברעה: משלי יז כו
ז. אמר תהי ראה
תעשה וצור אליהם
ותכלת עמוד רב על העם
הזה על מקומו
בשולם: שמוה יז כ
ה'. בעלצולם וכן
המקרה וכשפלות ידים
ידלח ונתק: קהלת י
ש. כיטו שמוה אשר
בטחתי בו אוכל לחמי
הגוריל על עקבי:
החלים ט
ו. ונעדרתי אל ה' שמע
ובסתר מבין שני
הכרבים אשר על ארץ
העדות אל כי אשר
אצאו אתוך אל בני
ישראל: שמוה כז כ
י. הבה ואלו כה
המקל שאלה יוששים
אמה ונעדרים
רבו ושלשים אמה
קוהה: מלכים א
י. בה אמר י ושמע
כסאי והאריך רגלי
ואי זה מקום מותר:
ששיתו טו
י. כדמים חטע ועברת
ויין אל תשתה ולא
תאמר כי תאכלנו
תחלתנו: דברים כז כ
י. חסין כקין לחמה
אנרה כקצר מאכלה:
משלי י
י. אמר כקין כן משכיל
נרדם כקצין כן מביש:
משלי י
י. מנור לאקח אלהים
נעב בעדור אל כקרב
אלהים ישטע:
החלים טז
י. משרד ענין מאגנת
אבינים עקב אקס
י. יאמר לו אשתי יבשע
י. החלים יז
י. אל תגול דל כי דל
הוא ואל תזכא עני
כשעה: כי ירבו
י. קנע ואת קנעיהם
פשו: משלי כג כג